

FRISCO-FESTÉSEK.

ALFÖLDI KÉPEK.

II.

KEDVES BARÁTOM!

. . . 1813.

zon nemzeti jellem, melly a magyar parasztot minden más nemzettől meg különbözteti, sohasem tűnik olly nagyon föl, mint midőn ő valamelly hivatalt képvisel. A németföldi Geheimer-ober-appellationstri-bunals wirklicher Rath sem bír olly kegyeket osztogató tekintettel, mint a magyar mezőváros' főbírája. Ez szolgáljon bevezetésül azon kis jelenethez, mellyet általad felhírott gyarló rajzónom igénykezett ez alkalommal visszaadni s mellynek rövid elmondása legyen e sorok' főadata.

Mult hónapban egy kis urbéri vadászatot tartván, arra a város' fő- és öregbírája és egy esküdt pro honore civitatis et majori Dei gloria kijöttek, és ez alkalommal tudósítom egy párbeszédnek vala tanúja, mellyet mielőtt ide másolnék, lerajzolom neked a dicső hármaskörhöz, hogy szemed előtt tartva a dráma' hőseit, élvezhetőbb legyen annak hűségesebb textusa.

Esküdt (szenvédőyes vadász)

Fő bíró uram, hát... én puskát hoztam magammal...

Fő bíró (rá néz)

No is osztán?...

Esküdt.

Hát fő bíró uram, nem megyünk közelebb a hajtáshoz?...

Fő bíró.

Már minek?...

Esküdt.

Hát fő bíró uram ide nyúl nem gyűn?

Fő bíró (nagy pathosszal)

Esküdt! gondolják csak, mily illetlen az hivatalához, elragadtatni magát erkölcsétől! Hiszen mi nem a vadászat, de a rend' fentartása végett sok idek óta és régi szokás' következtében járunk az urbéri vadászatokra, de csak a hát a rend' fentartására, és nem (megvetéssel) egy nyúl' lövése végett; hun *) maradna osztán a respectus!!

Esküdt.

(csóválja a fekete bíránsüvegvel ékesített fejét)

Öreg bíró (nagyon izgat)

Ugy is elég volt a járás!!!

*) az az hol, másoknál szőjés szerint.